

Lieve Vrienden
van Burundi!

Lochem, zomer 2011

Lieve Vrienden,

Alweer een paar maanden terug uit Burundi... zo'n andere wereld en toch al weer zo snel gewend aan ons leven hier, een luxe leven wat in schril contrast staat met de dagelijkse gang van zaken in Muyinga. Maar wat een mooie tijd daar gehad. Dit keer vergezeld door Theo, ook een echte vriend van Burundi. Een handige klusjesman die het zelf allemaal eens van dichtbij wilde meemaken. Een samenvatting van zijn belevenissen staat in de gekleurde kolom.

We hebben veel nuttig werk kunnen verzetten tijdens ons bezoek aan Muyinga.

Van allerlei onderhoudswerkzaamheden aan gebouwen en materialen, zoals te zien op de foto's, tot het eens flink schrobben en extra schoonmaken van toiletten, douches, eetruimtes, etc. En dat doen we dan met hulp van velen, zodat vele handen licht werk maken en we hen kunnen leren hoe belangrijk onderhoud en hygiëne zijn. En daarvan is het resultaat in de loop der jaren te zien. De mensen zien er veel schoner en verzorgder uit en de ziektedruk van infectieziekten is aanzienlijk afgenomen.

Het was goed om te zien dat de diverse projecten prima verlopen, mede dankzij de giften die we van de Vrienden van Burundi hebben mogen ontvangen. Het biogasproject is zeer succesvol. Het levert veel energie op en de koeien zorgen ook volop voor melk, zelfs zoveel dat er een gedeelte verkocht kan worden. Ook het koken op biogas gaat prima. Er moest zelfs een grotere ketel worden gemaakt om voldoende eten te kunnen bereiden voor alle kinderen. De productie van handgemaakte kaarten, de naaikamer en timmerwerkplaats draaien allemaal volop. Zo ook de productie van Musolac welke volop verkocht wordt aan derden nadat er eerst voldoende is gemaakt voor de vluchtelingen en ondervoede kinderen. De kinderen gaan zoveel mogelijk naar school. Ook de leerlingen/studenten in het VWO en Universiteit doen het erg goed. En natuurlijk kunnen er nog steeds leerlingen geadopteerd worden. Voor het basisonderwijs kost dit 6 Euro per maand, voor het voortgezet onderwijs 12,50 en voor universitair niveau 50 Euro per maand.

En nu willen we een nieuw project gaan opstarten: **duurzame zonne-energie!** Waarom? Vaak is er geen of weinig elektriciteit voor de toch al schamele verlichting. Stel je eens voor: een slaapzaal met 30 gehandicapte kinderen van 2 tot 5 jaar waar het licht uitgaat om 19.00 uur, net als het donker is en de kinderen naar bed moeten... en dan in het pikkedonker met maar 1 kaarsje aan. Weet u wat dat betekent? Ondoenlijk haast en daarom de hoogste tijd om hen verlichting (!) te brengen. Voor dit project zijn we ca. €10.000 nodig. Een bedrag dat wij als stichting samen met de hulp van de Vrienden van Burundi bij elkaar te krijgen. Samen hebben we al veel bereikt en ik heb er alle vertrouwen in dat ook dit weer moet gaan lukken. Ik hoop in mijn volgende brief hierover positief te kunnen berichten! Natuurlijk heb ik ook weer veel handgemaakte kaarten en mooi handgevluchten mandwerk meegenomen. De opbrengst hiervan gaat vanzelfsprekend weer voor het volle pond naar Burundi. Een telefoontje of mailtje (joklaver@hetnet.nl) is voldoende om mij uw interesse te laten weten. Ik neem dan direct contact met u op. Ook als u andere vragen heeft of meer informatie wilt, kunt u mij zo bereiken.

Lieve groeten van

Theo's belevenissen in Burundi

We hebben hier een keer een dag regen gehad en een dag was het wat minder... en verder bloedheer! Je kunt alleen 's morgens heel vroeg even buiten werken en 's avond eventjes, maar dan is het al pikkedonker om 7 uur. En er is veel werk, zeg maar klusjes, te verrichten. Je wordt hier vanzelf kluskampioen als je een beetje handig bent, maar ook kluskampioen... Toen ik bijvoorbeeld de glijbaan minder steil wilde maken (er had al een keer een jong meisje haar been gebroken hier), wacht je eerst een goed moment af dat het niet te heet is. En dan op zoek naar een stopcontact voor de slijpmachine. Gevonden! In het lokaal. Dat echter op slot zit. Een kwartier wachten en ja hoor, de slijper doet het. Ondertussen staat er al een hele drom mensen om mij heen om te kijken wat ik ga doen. Dan ben ik een hamer nodig en wil die even gaan halen bij de schoenmaker. Die gesloten is. Dus improviseren. Maar als dan na een half uurtje de stroom uitvalt, dan rest er niets anders dan in te pakken en te wachten op een volgende gelegenheid... In het begin keek ik m'n ogen uit: er gebeuren hier zoveel verbazende dingen, maar langzaam begint het te wennen. Al went het lage werkt tempo niet echt, maar je kunt hier niet anders. Alle respect voor al die mensen die hier relatief grote projecten toch voor elkaar hebben gekregen. Ik hoop nog eens terug te komen!

Theo Venderbosch

Stichtingsprofiel

Stichting Consultatieburo's **Muyinga - Burundi**

In 1983 bezocht Jo Klaver-Groothuis haar tante in de missiepost in Muyinga. Reden hiervoor was dat Jo's ouders reeds al jaren gedragen kleding, verbandmiddelen e.d. verzamelden en opstuurden naar de missiepost en Jo eens wilde weten waar dit allemaal bleef.

Natuurlijk heeft ze kunnen constateren dat dit allemaal in goede handen was gegeven. Maar wat nog veel meer indruk op haar maakte was de ontmoedigende en erbarmelijke toestand van de zuigelingen. Hoewel de Zusters van de missiepost zich voor meer dan 100 procent hadden ingezet, konden zij door het ontbreken van de juiste middelen niet die hulp geven die nodig was. Dit deed Jo besluiten in Nederland een stichting in het leven te roepen met als doel het verwezenlijken van minstens twee compleet ingerichte consultatiebureaus in het heuvelachtige gebied van Muyinga. Hier zijn nu inmiddels reeds drie consultatiebureaus dankzij het vele werk en inspanning van Jo, maar vooral ook door de grote financiële steun van de vele donateurs (door Jo steevast 'Vrienden van Burundi' genoemd).

Hierna is de Stichting zich in de breedste zin van het woord bezig gaan houden met het zo dragelijk mogelijk maken van de noden van het Gehandicaptencentrum en de plaatselijke bevolking van Muyinga door het opzetten van diverse projecten, maar ook door het verlenen van hulp bij acute omstandigheden (bijv. epidemieën en oorlogen). In een levendige briefwisseling met de Zusters wordt bepaald welke projecten de hoogste prioriteit krijgen.

In het onderstaande overzicht kunt U zien hoe de missiepost is samengesteld en welke projecten er reeds geweest zijn, en welke nog lopen.

De missiepost, in 1956 gesticht door de Orde van het Kostbaar Bloed –en sinds 1994 voortgezet door de inlandse Zusters van de Orde van Don Bosco-, kent 3 afdelingen:

1. Consultatiebureaus

- contacten met ouders met kleine kinderen
- voorlichting (AIDS!)
- family-planning
- hygiëne
- projecten:
  - * opleiding inlandse verpleegsters en verplegers
  - * verbandmiddelen en medicijnen continue op peil houden
  - * melkpoederproject (om tekorten in te dekken)
  - * watertanks bovengronds
  - * kippen- en varkensprojecten; gezinnen voorzien in hun eigen behoefte
  - * watertanks ondergronds

2. Gehandicaptenwerkplaats

- naaiatelier voor o.a. kleding voor schoolkinderen
- ambachtelijke productie (rozenkransen, manden e.d.)
- kaarten maken van inheemse materialen
- Musalac-'fabriek' (voeding voor ondervoede mensen)
- timmerwerkplaats
- slaapzalen
- generatoren

3. Kinderhulp (o.a. het vervolg op de consultatiebureaus)

- voor- en nazorg voor kinderen welke geopereerd worden
  - * Therapeuten voor nazorg
  - * Oefentherapie ruimtes
- patiëntenzorg van kinderen in het ziekenhuis
- projecten:
  - * Project Basisonderwijs
  - * Project Vervolgonderwijs
  - * Project Hoger Onderwijs
  - * Project Ambachtenopleiding (timmerman, agrariër)
- Opvangcentrum Slachtoffers Aids-ouders en Zwerfkinderen
  - * Kookketels